

επήδησεν εἰς τὴν ἀμαξάν ἣτις ἀπῆλθε κατεσπευμένως.

Ἡ μαγείρισσα ἔκλεισε τὴν κιγκλιωτὴν θύραν τοῦ κήπου οὐδὲν εἰπούσα, ἡ δὲ Τριανταφυλλιά ἀκίνητος ἐκ τῆς συγκινήσεως ἐσκέφθη νὰ ἴδῃ τὸ τηλεγράφημα.

Τὸ φύλλον τοῦ κυανοῦ χάρτου περιεῖχε τὰς λέξεις ταύτας :

« Πατὴρ προσεβλήθη ὑπὸ παραλυσίας. Μήτηρ ἀσθενεῖ βαρέως. Σπεῦσον ».

Ἡ Τριανταφυλλιά ἐφρικίασε, διότι οὐδέποτε ἐφαίνετο ἀδιάφορος ἐν τῇ δυστυχίᾳ οἴου δῆποτε ἀνθρώπου.

— Τὰ καίμένα! ἔλεγε. Καὶ σπεύσασα ἠγόρασε τὸ γάλα, διότι ὅπως δῆποτε ὤφειλε νὰ προγευματίσῃ ἡ κυρία της. Μετὰ δὲ ταῦτα ἤλθε πρὸς τὴν κυρίαν Ἐρμίνην, ἣτις ἀναγνοῦσα τὸ τηλεγράφημα ἀπέμεινεν ἀναυδος καὶ βέβυθισμένη ἐν ὠκεανῷ θλιβερῶν σκέψεων.

(Ἔπεται συνέχεια).

ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΣ ΤΩΝ ΜΥΙΩΝ

Ἡ γενικῶς παραδεδεγμένη γνώμη περὶ τῶν μυιῶν εἶνε ὅτι καὶ τὰ ἔντομα ταῦτα ἀνάγονται εἰς τὰς μικρὰς ἀθλιότητας τῆς ζωῆς, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἀδύνατον εἶνε νὰ ἀπαλλαγῇ τις ἐντελῶς, ὅ,τι καὶ ἂν πράξῃ. Ὅταν αἱ μυῖαι βυπαίνωσι τὰς εἰκόνας μας καὶ τὰ κοσμήματα τῶν οἰκιῶν μας, ὅταν πίπτωσιν εἰς τὸ γάλα, ἢ μᾶς ἐμποδίζωσι νὰ κοιμηθῶμεν βομβοῦσαι καὶ γαργαλίζουσαι, εὐχαριστοῦμεν τὴν πρόνοιαν, ἣτις διὰ τοῦ ψύχους μᾶς ἀπαλλάσσει τοῦ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ὀχληροῦ τούτου ἐχθροῦ. Σκεπτόμεθα τότε εἰς τί ἄρα χρησιμεύει τὸ ἔντομον τοῦτο, ἐὰν δὲν χρησιμεύῃ εἰς τὸ νὰ μᾶς ἐρεθίζῃ. Καὶ ὅμως ἡ μυῖα, ὅσα ἀνυπόφορος καὶ ἂν εἶνε, ἔχει καὶ αὐτὴ, ὡς πᾶν ὅ,τι ζῆ ἐδῶ κάτω, ἀποστολὴν νὰ ἐκπληρώσῃ, καὶ σημαντικὴν ἀποστολὴν, δι' ἣν πρέπει νὰ τῇ συγχωρήσωμεν τὰς πεισματώδεις προσβολὰς, τῶν ὁποίων εἴμεθα τὸ ἀντικείμενον.

Παρατηρήσατε προσεκτικῶς μυῖαν, ἣτις ἀναπαύεται μετὰ τὴν πτήσιν της· θέλετε τὴν ἴδει ἐκτελοῦσαν σειρὰν κινήσεων, αἵτινες ἐνθουμίζουσι τὰς τῆς γαλῆς, καλλωπιζομένης, ἢ τοῦ πτηνοῦ σteilπνοῦντος τὰ πτερά του. Κατ' ἀρχὰς οἱ ὀπίσθιοι πόδες συνθλιβόνται ὁ εἰς ἐπὶ τοῦ ἄλλου· εἶτα δ' ἐκάτερος ἐπὶ μιᾶς τῶν πτερύγων· μεθ' ὃ ἔρχεται ἡ σειρὰ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν· τέλος θὰ ἴδῃτε τὴν προβοσκίδα της νὰ διέλθῃ ἐπὶ τῶν κνημῶν καὶ ἐφ' ὅλων τῶν μερῶν τοῦ σώματος, ἅτινα δύναται νὰ φθάσῃ.

Ἡ ἄσκησης αὕτη γίνεται μόνον ἐπὶ σκοπῷ καθαριότητος; Τοῦτο ἐπιστεύετο μέχρι τοῦδε· ἀλλ' ὁ Ἄγγλος χημικὸς Ἐμερσον ἀπέδειξεν ἐσχά-

τως ὅτι πάντῃ ἄλλως ἔχει τὸ πρᾶγμα. Παρατηρῶν διὰ τοῦ μικροσκοπίου συλληφθεῖσαν μυῖαν εἶδεν ὅτι αὕτη ἦτο κεκαλυμμένη ὑπὸ παρασίτων ἀπιστεύτου σμικρότητος· ἐπανελάβε τὸ πείραμα ἐπὶ ἄλλων καὶ ἐβεβαιώθη τὸ αὐτὸ δι' ὄλας.

Ἀκολούθως παρετήρησεν ὅτι αἱ μυῖαι ἔφερον τὴν προβοσκίδα ἐπὶ τοῦ σώματός των, ἐκεῖ ἔνθα ὑπῆρχον παράσιτα, καὶ ὅτι τὰ διάφορα κινήματα τῶν ποδῶν, περὶ ὧν εἵπομεν, δὲν εἶχον ἄλλον σκοπὸν ἢ νὰ συναθροίζωσιν ὅσα θ' ἔδυνάτον πλείονα τῶν ζωῶν αὐτῶν ἐν μιᾷ θέσει, ὅπως διὰ μιᾶς τὰ καταβοροχθίσῃ ἡ μυῖα. Ὁ Ἐμερσον ἐνόμισε κατ' ἀρχὰς ὅτι αἱ μυῖαι ἔτρωγον τὰ νεογνά των, διότι γνωστὸν ὑπάρχει ὅτι τὰ φέρουσι προσκολλημένα εἰς τὸ σῶμα των· ἀλλὰ νέα πειράματα τὸν ἐξήγαγον τῆς πλάνης.

Ἐθῆκεν ὑπὸ τὸ μικροσκόπιον τεμάχιον λευκοῦ χάρτου, ἐφ' οὗ ὑπῆρχον ἀποθετιμμένα δύο μυῖαι, αἵτινες ἐφαίνοντο πολὺ ἀπασχολημένοι εἰς τὸ νὰ τρώγωσιν· ἐβεβαιώθη καὶ ἐπὶ τοῦ χάρτου ἡ παρουσία τῶν αὐτῶν παρασίτων. Ἐσφόγγισε τότε τὸν χάρτην καὶ τὸν ἔθεσεν εἰς μέρος, εἰς ὃ ἐφρόντισε νὰ μὴ πλησιάζῃ οὐδεμίαν μυῖαν· μετὰ παρέλευσιν ὀρισμένου χρόνου ἐπανέθηκε τὸν χάρτην ὑπὸ τὸ μικροσκόπιον καὶ εἶδε μετ' ἐκπλήξεως ὅτι ἦτο κεκαλυμμένος ὑπὸ παρασίτων. Δὲν ἔτρωγον λοιπὸν αἱ μυῖαι τὰ τέκνα των, ἀλλὰ μικρόβια κινούμενα ἐν τῷ ἀέρι καὶ προσκολλώμενα ἐπὶ τῶν πτερύγων, τῶν ποδῶν καὶ τοῦ σώματός των. Ἀφοῦ αἱ μυῖαι ἤθελον κορεσθῆ τῆς ζωῆς τροφῆς των, ἀπεσύροντο εἶτα εἰς ἡσυχον γωνίαν πρὸς ἀνάπαυσιν.

Ὁ πειραματιστὴς ἀνενέωσε τὰς παρατηρήσεις του καὶ εἰς διάφορα ἄλλα μέρη. Εἰς τόπους βυπαρούς, ἔνθα ὁ ἀήρ ἦτο μεμολυσμένος, ἐβεβαιώθη ὅτι αἱ μυριάδες τῶν ἐκεῖ συνθλιβομένων μυιῶν ἦσαν κατὰ γράμμα κεκαλυμμένα ὑπὸ ζωῶν. Τοῦναντίον αἱ μυῖαι, αἱ συλληφθεῖσαι εἰς μέρη ὑγιεινὰ καὶ εὐάερα, ἦσαν ἰσχυαί, καὶ σχεδὸν ἐντελῶς ἀπηλλαγμένα ζωῶν. Οὕτως ὅπου ὑπῆρχε σῆψις, ὑπῆρχον ὁμοίως τὰ ζωικά σπέρματα, τὰ δυνάμενα νὰ προζενήσωσι νόσους, ἐπίσης δὲ καὶ αἱ ἀγρεύουσαι ταῦτα μυῖαι. Ὅπου ἦτο καθαριότης, δὲν ἔβλεπέ τις ζωῶν, καὶ αἱ μυῖαι ἦσαν σπάνιαι καὶ πειναλέαι.

Τοιουτοτρόπως ὁ κ. Ἐμερσον συνεπέρανεν ὅτι αἱ μυῖαι ἔχουσιν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἄλλην ἀποστολὴν ἢ τὸ νὰ μᾶς ἐνοχλῶσι.

Διὰ τῶν ἀναζητήσεών του ὁ παρατηρητὴς οὗτος ἐγνώρισεν νέον κρίκον τῆς καταστρεπτικῆς ἀλύσεως, ἣτις ὑφίσταται ἐν τῇ ἐμφύχῳ φύσει. Τὰ μικροσκοπικὰ ἐκεῖνα σωματῖα χρησιμεύουσιν ὡς τροφή εἰς τὴν μυῖαν, ἐκεῖνη εἰς τὴν ἀράχνην, ἡ ἀράχνη εἰς τὸ πτηνόν, τὸ πτηνόν εἰς τὰ τετράποδα ἢ εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Ἄλλὰ καὶ τὰ μικρόβια ἐκεῖνα ἔχουσιν ἀνάγ-

κας. Τίνι τρόπῳ τρέφονται: Πράττουσι πρὸς ἄλλα ἄοράτα ζῳάρια ὅ,τι καὶ αἱ μυῖαι πρὸς αὐτὰ ταῦτα; Ἰδοὺ ἐρώτησις, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν δύναται τις νὰ ἀπαντήσῃ, καὶ τὴν ὁποίαν ἡ τελειότης τῶν ὀργάνων οὐδέποτε ἴσως θέλει δυνηθῆ νὰ διευκρινίσῃ. Ὅ,τι δύναται τις νὰ συμπεράνῃ ἀσφαλῶς, εἶνε ὅτι καὶ τὰ παράσιτα ἔχουσι τὴν χρησιμότητά των ἐν τῷ κόσμῳ, διότι ἡ φύσις οὐδὲν παράγει ἄνευ αἰτίας.

Π.

ΑΣΜΑΤΙΟΝ

Ὅλα περνοῦν,
Καὶ τίποτε δὲν μένει·
Ἀναχωροῦν—
Ποῦ; ὅπου... τί σημαίνει.
Μηδενικά,
Εἰς τὸ μηδὲν περῶμεν.
Εἶδες ἐκεῖ!
Τί τάχα ἂν χαθῶμεν;
Καταστροφήν
Ἢ γῆ ἂν ὄλη πάθῃ
Κ' εὐρῆ ταφῆν,
Τὸ σύμπαν δὲν ἐχάθη.
Φῶς ἱερὸν
Καὶ ἐρεθῶδες σκότος,
Νυχθημερὸν
Παλαιῶν ἀλλοκώτως...
Πλὴν θὰ σεσεθῇ
Τὸ φῶς τὸ ἀνατέλλον,
Θὰ ἠττηθῇ
Τὸ σκότος εἶνε μέλλον...
Γῆ, Οὐρανὸς
Καὶ σφαῖραι καὶ πλανῆται,
Εἰς ἐν κοινῶς
Μνημεῖον θὰ χαθῆτε.
Καὶ θὰ ριφθῇ
Ὡς πλᾶξ ἐπιτυμβία,
Σκότος βαθὺ
Καὶ σιωπὴ βαθεῖα!

(Ταῖγάνιον, τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1882).

Α. ΠΑΡΑΣΧΟΣ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Παρά τοῖς ζῳοῖς τὰ ἀποτελέσματα μακροῦς ἐκγυμνάσεως καὶ συνεχοῦς ἀγωγῆς εἶνε τοσοῦτον ἰσχυρά, ὥστε δύναται νὰ νικήσῃσι τὰ φυσικὰ ἐνστικτικὰ καὶ τὰς βαθύτατα ἐρριζωμένας ἐπιθυμίας· π. γ. κύων δύναται μᾶλλον νὰ ἀποθάνῃ τῆς πείνης παρά νὰ κλέψῃ. Μνημονεύονται μάλιστα περιπτώσεις, καθ' ἃς, παρά τοῖς ζῳοῖς, τὸ μητρικὸν ἐνστικτικὸν ἠττήθη ὑπὸ τοῦ πόθου νὰ ὑπηρετήσῃσι τὸν κυρίον των ἐν ταῦταις ὑπάγεται τὸ ἐπόμενο ἐκπληκτικὸν γεγονός, ὅπερ ἀναφέρει ὁ διάσημος φυσιοδίφης Romanes.

Ποιμὴν τις συνείδηζε νὰ ἐμπιστευθῆται τὸ ποιμνίον του εἰς τὴν κύνα του ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐπάγρουπνήσεως

ἐπ' αὐτῆς. Μίαν ἡμέραν ἐπιστρέψας εἰς τὰ ἴδια ἐν ὥρᾳ προκεχωρημένη, ἐξεπλάγη μαθὼν ὅτι τὸ πιστὸν ζῳὸν δὲν εἶχεν ἐπι ἐμφανισθῆ μετὰ τοῦ ποιμνίου ἀμέσως αὐτὸς καὶ ὁ υἱὸς του ἠτοιμάσθησαν νὰ ἐξεέλθωσι, διὰ διαφόρου ὁδοῦ ἐκάτερος, πρὸς ἀναζήτησίν των. Ἀλλὰ μόλις κατῆλθον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ διακρίνουσι τὴν κύνα ἐρχομένην μετὰ τοῦ ποιμνίου πλήρους, καὶ κρατοῦσαν εἰς τὸ στόμα της νεογνὸν κυνάριον. Τὴν κατέλαβον οἱ πόνοι τοῦ τοκετοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρου· πῶς τὸ πτωχὸν ζῳὸν κατώρθωσεν ἐν τοιαύτῃ καταστάσει νὰ ὀδηγήσῃ τὸ ποιμνιον, εἶνε ἄγνωστον, διότι οὐδεὶς τὴν συνήτησε, διαρκουσῆς τῆς πορείας της. Ὁ κύριός της ἀνετριχίσαν ὅταν εἶδε τί ὑπέφερε καὶ τί ἐπραξεν· ἀλλ' ἡ κύων, εὐσταθῆς, καὶ οὐδόλως ἐξησθενημένη, ἀπρὸ ἀπέθιχε τὸ μικρὸν της ἐν ἀσφαλεῖ, ἀνεχώρησε πάλιν διὰ τὸ ἔρος ἐν πάσῃ ταχύτητι, καὶ οὕτως ἐπανέφερον ἕκαστον τῶν νεογνῶν, διαδοχικῶς τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο, μέχρι τοῦ τελευταίου, ὅπερ ἦτο νεκρὸν.

Χάρτιναι φιάλαι Ὁ χάρτης ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας χρησιμεύει εἰς κάθε τι, ἀκόμη καὶ εἰς κατασκευὴν τροχῶν ἀτμαμάξεως καὶ εἰς οἰκοδομὴν οἰκιῶν. Ὁμοίως κατασκευάζουσιν ἐξ αὐτοῦ καὶ φιάλας. Λαμβάνοντες ζύμην συγκειμένην ἐκ ρακῶν, ἀχύρου, καὶ ξύλων παράγουσιν ἐξ αὐτῆς φύλλα χονδροχάρτου ἕκαστον φύλλον χρίεται ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν δι' ἰδιαίτερον μίγματος, καὶ ἀφίνεται νὰ ξηρανθῇ. Ἐπαναλαμβάνουσιν εἰτα τὴν ἐπίχρυσιν. Μεθ' ὃ λαμβάνουσι δέκα φύλλα, ἅτινα πιεζόμενα ἐντὸς τύπων ἰδίων σχηματίζουσι τὸ ἡμισυ ἐκάστης φιάλης. Τέλος ἐνοῦνται τὰ ἡμίση πιεζόμενα ἀνά δύο. Αἱ οὕτω κατασκευαζόμεναι φιάλαι δὲν προσβάλλονται οὔτε ὑπὸ τοῦ οἴνου, οὔτε ὑπὸ τοῦ οἰνοπνεύματος, οὔτε ὑπὸ τῶν πλείττων ρευστῶν, καὶ δὲν δύναται νὰ θραυσθῶσιν ὡς αἱ ὑάλιναι.

Ὁ κ. Π' εἰμφορεῖ νὰ δώσῃ μαθήματα φιλαργυρίας καὶ εἰς αὐτὸν τὸν Ἐξηνταβελόνην.

Ἐχει μικρὸν ὑπηρετήν Δημήτηρην, ἐκτελοῦντα ὅλην τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ οἴκου, τὸν καθαρισμόν, τὸ μαγεῖρευμα, κλπ. Προχθῆς, τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς του, ἀπορραΐζει νὰ τοῦ δώσῃ ἐν δαῖγμα τῆς εὐνοίας του διὰ τὸν τόσον ζῆλον, καὶ τὸν προκαλεῖ προσηῶς:

— Δημήτηρ, λέγει πρὸς αὐτόν, νὰ, καῦμένη, πάρε νὰ διασκεδάσῃς καὶ σὺ ἡμέρᾳ ποῦ εἶνε σήμερα.

Καὶ τοῦ θέτει μεγαθύμως εἰς τὴν χεῖρα μίαν... πεντάραν!

Μεταξὺ δύο φοιτητῶν:

— Οὐφ, κί' αὐτὴ ἡ Κυριακὴ τὸ πρωί! Δὲν ἔχει κανεὶς τί νὰ κάνῃ...

— Οὔτε ἓνα κανόνι δὲν ἔμπορεῖ κανεὶς νὰ ρίξῃ ἔς τὸ μάθημα!

Ἡ σκηνὴ ἐν τῷ Νεκροταφείῳ:

Δικαστικὸς κλητήρ. — Ἐχeis ἐδῶ μιὰ κλησι διὰ χρέος.

Νεκροθάπτης, ἐξερχόμενος τοῦ τάφου ὃν ἀνέσκαπτε. — Νὰ πάρῃ ὁ διάβολος; οὔτε ἔς τὸν τάφο μῆσα δὲν σ' ἀφίουν ἡσυχῶ!